

Horváth Emese

Lackfi János meséinek felhasználása óvodai környezetben

Lackfi János Dombontúli mesék feldolgozás a jenői Hétmérőföldes Óvodában

Tartalmi kivonat

III. éves óvodapedagógus, nappali

MATE Kaposvári Campus

Belső konzulens: Nagyné Mandl Erika

Egyetemi docens

Szakdolgozatom témája Lackfi János Dombontúli mesék sorozatának elemzése. A dolgozatom elején először azzal foglalkoztam, hogy mi az a mese, mit is takar ez a fogalom és miért fontos a gyerekek számára. Mivel ez a mesesorozat állatokról szól, fontosnak tartottam arról is írni, hogy miért fontosak a gyerekek számára az állatok. Ezután áttértem a kortárs mesékre és itthoni helyzetükre, mennyire elterjedtek mind az óvodai, mind pedig otthoni használatban. A mai gyerekeknek több segítséget tud nyújtani egy modern mese. Ezután áttértem a dolgozatom fő témájára, ami a meseelemzés volt. Legelőször is 12 kérdés alapján, melyeket én állítottam fel, elemeztem a mesesorozatot, amelynek 14 része van. Elolvastam a könyveket is és a belőlük készült hangos könyvet is meghallgattam. Ezek után mutattam be a sorozatot: a szereplőket, a jellegzetes helyszíneket, a sorozat tematikáját. Ezután kiválasztottam három mesét, ezek cím szerint a következők voltak: *Álompince és citromos arcvíz*, *Hangyatojás és plüsstámadás*, *Se pipogya, se nyámnilyák*. Ezekben főként a szereplőket, a helyszíneket, az illusztrációkat és a nyelvezetet elemeztem. Érdekelt, hogy az adott mesékben kik a főszereplők és mit csinálnak, milyen tulajdonságaik vannak, és milyen helyszíneken játszódnak a történetek. Mennyire érthető a gyerekek számára a nyelvezet,

milyen fordulatokat tartalmaz és hogy milyen Lackfi János stílusa? Az illusztrációknál érdekelt, hogy milyen stílusúak, milyen terjedelemben találhatóak meg a mesékben és melyik jeleneteket ábrázolják. A harmadik mesét, ami a *Se pipogyák se nyámnyilák* címet viseli, bevittem a 8 hetes óvodai gyakorlatom során. A heti téma a közlekedés volt, így ezt a mesét könnyen be tudtam illeszteni a többi foglalkozás közé. A mese maga is a közlekedésről, egészen pontosan egy vonatállomás életéről és a hajókázásról szólt. Tapasztalatom szerint a kiscsoportosok nehezen ülték végig és már unták, a középső és nagy csoportosok már végig tudták ülni, innen tudom, hogy inkább az 5,6,7,8 éves korosztálynak való mesesorozat. A dolgozat végén egy kérdőívet is elemeztem, amelynek kitöltésére 2 hónapot szántam. 50 ember töltötte ki, a témája pedig az óvodai meseolvasás volt. Arra voltam kíváncsi, hogy használnak-e kortárs műveket az óvodában. Volt egy olyan kérdés, ami arra tért ki, hogy a szülők mennyire olvasnak otthon mesét. Sajnos javarészt azt a választ kaptam, hogy nem olvasnak a szülők a gyerekeiknek, ami sajnálatos. A vártakkal ellentétben az óvodapedagógusok válaszai alapján sokan visznek be a mesefoglalkozásokhoz modern mesét is. A leírt szerzők között meglepődve tapasztaltam, hogy többen is megemlítették Janikovszky Évát, Csukás Istvánt és Lázár Ervint is. Én inkább a klasszikus, XX. századi meseírókhoz sorolnám őket, de úgy látszik, többek szerint ők a kortárs írók csapatát erősítik. Összeségében a kutatásom elérte a célját, mert megismertem egy remek mesesorozatot, egy remek írótól és a kérdőívemben is pozitívan csalódtam, mert örültem, hogy már a kortárs meséket is beviszik az óvodákba.